

תת"ע 4528/07/22 - אבראהים הייב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תתע"א 4528-07-22 מדינת ישראל נ' הייב
תיק חיצוני: 42210506434

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביץ-אורי
מבקש אבראהים הייב
נגד
משיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 20.10.22.

1. ביום 30.6.22 קיבל המבקש לידי הזמנה לדין וכתב אישום המייחס לו עבירה של עקיפת רכב בדרך לא פנויה תוך חציית קו הפרדה רצוף בניגוד לתקנה 47(ד) ולתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה.
2. ביום 17.7.22 התייצב הנאשם לדין וביקש לדחותו על מנת להתייעץ עם עורך דין. בית המשפט נעתר לבקשה, דחה את הדיון ליום 20.10.22 והזהיר את הנאשם כי אם לא יתייצב לדין יוכרע דינו בהעדרו. הנאשם לא התייצב לדין הנדחה ומשכך נשפט בהעדרו ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה של 4 חודשים, פסילה על תנאי של שלשה חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,000 ₪.
3. לטענת המבקש הוא לא התייצב לדין כיון שהוא מתגורר רחוק מבית המשפט ועובד בשעות הלילה. לטענתו רישונו דרוש לא לפרנסתו.

דין

4. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליכים פליליים מורה על קיום דיון בעניינו של נאשם. כדברי כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסינ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכים פליליים- אשר יש הסבורים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דיון יתקיים בנוכחות הנאשם, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגנות ההליך הפלילי".

5. לכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") הקובע כי בעבירות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא ייגרם לו בכך עיוות דין.

6. כאשר נאשם הוזמן לדיון כדין ואינו מתייצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

7. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי נאשם שאינו מתייצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו והתנאי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 סמימי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 29.12.09) בו נקבע כי:

"לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התייצבות של אדם מדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדין ודינו ייגזר, כשם שארע בעניינו. משכך היה, הנטל הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982".

קבלת ההזמנה לדיון וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש

8. המבקש הוזמן כדין לדיון בבית המשפט. חרף האמור לא התייצב הנאשם לדיון וגם לא הגיש בקשה לדחות את מועד הדיון או לשנות את שעת הדיון בהתחשב במקום מגוריו.

9. טענת המבקש לפיה הוא מתקשה להתייצב לדיון בשל המרחק מביתו או בשל אופי עבודתו אינה טענה המצדיקה אי התייצבותו לדיון. הנאשם אשר התייצב לדיון הראשון בעניינו עשה דין לעצמו ולא התייצב בבית המשפט על אף שהזהר כי אם לא יתייצב יוכרע דינו בהעדרו.

10. בנסיבות אלה אני קובעת כי המבקש הוזמן כדין וכי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו.

האם קיים חשש לעיוות דין

11. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של המבקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו ובלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 24.4.2018)).

12. ככלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של נאשם בשל החשש לעיוות דינו יעשה לאחר שהצביע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דינו (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו 27.5.2018).

13. המבקש לא כפר במיוחס לו בכתב האישום. אף העונשים שהוטלו עליו, תוך שנלקח בחשבון עברו התעבורתי, אינם חורגים מהענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע המבקש. טענת המבקש לפיה הרישיון משמש לפרנסתו נטענה בעלמה.

14. יתרה מכך, גם אם היה המבקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזהירות של ממש. קבלת טענה זו משמעותה כי כל מי שיש לו הגנה טובה יכול שלא להופיע לדיון שנקבע בעניינו ולאחר הרשעתו וגזירת דינו יוכל לגרום לביטולו של גזר הדין (ע"פ 2119/02 **כהן עופר נ' מדינת ישראל** מיום 14.4.2002, רע"פ 1773/04 **אלעזר אסמעיל נ' מדינת ישראל** מיום (פורסם בנבו 23.2.2004).

לפיכך איני סבורה כי ייגרם לנאשם עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדין.

שיהוי בהגשת הבקשה

15. פסק הדין בעניינו של המבקש ניתן ביום 20.10.22 ואילו הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה ביום 22.12.22 כחודשיים לאחר מתן פסק הדין. מדובר בבקשה המוגשת בשיהוי ללא נימוק המצדיק זאת.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדין הבקשה נדחית.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ג, 02 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.